

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119208008
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119208008.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: M. K., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XXX, o zaplatenie 452,46 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 11Csp/99/2019 - 58 zo dňa 28.06.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal vydania rozhodnutia na zaplatenie sumy 452,46 eur spolu s prísl. z dôvodu, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 526 eur, na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver formou 24 mesačných splátok vo výške 30,14 eur.

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalobu zamietá.

II. Žalobca nemá voči žalovanému nárok na náhradu trov konania a žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

3. Súd právne vec posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h), i), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase od 01.01.2015 do 31.03.2015 (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103 a § 879v Občianskeho zákonníka.

4. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 526 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 24 splátkach vo výške 30,14 eur mesačne. Prvá splátka bola splatná 15.02.2015, výpis z úverového účtu preukazuje, že žalovaný uhradil riadne splátky len do 18.07.2015 a neskôr zaplatil ešte jednu sumu, a to 105 eur dňa 26.10.2015, čo bola jeho posledná platba. Celkovo

uhradil z tohto úveru sumu 285,84 eur. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaným následne pôvodný veriteľ ku dňu 03.05.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 11.05.2016. Dlžná suma v ňom uvedená korešponduje so sumou uvedenou v žalobe a predstavuje zvyšok dlžnej úverovej istiny 366,63 eur, dlžné úroky z úveru 42,25 eur, dlžné poisťné 8,58 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 35 eur, spolu 452,46 eur. Súd vyzval právneho zástupcu žalobcu na vyjadrenie ohľadom chýbajúcej povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ spočívajúcej v uvedení predpokladov, ktoré boli použité pre výpočet RPMN a mal sa tiež vyjadriť k tomu, či žalovaný musel uzatvoriť aj poistenie. Upozornený bol aj na možné posúdenie premlčania, keďže k zosplateniu úveru došlo najneskôr pre nezaplatenú splátku zročnú 15.01.2016, od ktorého plynie trojročná premlčacia doba. Právny zástupca žalobcu reagoval písomným vyjadrením, v ktorom uviedol, že trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa stal splatný celý dlh, k čomu došlo v dôsledku mimoriadnej splatnosti úveru dňa 03.05.2016, a preto podľa jeho názoru premlčacia doba plynie až od nasledujúceho dňa, teda žaloba bola podaná včas. Uviedol, že poistenie úveru bolo dobrovoľné a žalovaný mohol kedykoľvek poistenie ukončiť. K výpočtu RPMN sa vyjadril tak, že bolo vypočítané podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje povinná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, keďže nie sú uvedené všetky predpoklady pre výpočet RPMN. Ďalším nedostatkom je to, že žalobca nepreukázal, že žalovaný nemusel pri uzatváraní úverovej zmluvy uzatvoriť aj poistenie. Na základe uvedených skutočností súd prijal záver o fikcii o bezúročnosti a bezpoplatkovosti podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) ZoSÚ. Zároveň sa súd zaoberal možným premlčaním uplatnenej pohľadávky vzhľadom na to, že žaloba bola podaná 26.04.2019, teda už za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, ktorý je účinný od 05.12.2018. Z výpisu úverového účtu súd zistil, že žalovaný zaplatil 285,84 eur, čo je necelých 10 splátok. V celosti uhradil len 9 splátok, a keďže prvá splátka bola podľa zmluvy splatná 15.02.2015, v celosti uhradil splátky do 15.10.2015. Pre úplnosť súd dodal, že aj keby sa vychádzalo z dátumu 03.05.2016, ku ktorému veriteľ úver zosplatnil, znamená, že s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v tom čase musel byť žalovaný v omeškaní so splátkami minimálne 3 mesiace, inak by nemohol veriteľ úver zosplatiť. Preto najneskôr nezaplatená splátka, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru, bola zročná 15.01.2016. V tomto prípade začala teda trojročná premlčacia doba plynúť od spomínaného dátumu a uplynula 15.01.2019, a teda aj pri tomto posúdení bola žaloba podaná oneskorene.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a nakoľko žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd nárok na ich náhradu nepriznal.

6. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že z § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Na § 565 Občianskeho zákonníka nadväzuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatenia dlhu. Konajúci súd nemohol mať za preukázané mimoriadne zosplatenie celého dlhu, keďže zasielané výzvy ani doručky preukazujúce ich prípadné doručenie neboli súdu predložené. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatenie dlhu tak súd nemohol mať za to, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky, a že od tohto dátumu by mala plynúť trojročná premlčacia doba. Z dôvodu, že z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu, je potrebné v zmysle prvej vety § 103 OZ vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok samostatne. V prípade, ak sa dlh nestal splatný v celom rozsahu, jednotlivé splátky sa stávajú splatnými postupne. Preto považuje žalobca svoj nárok za uplatnený v zákonnej trojročnej premlčacej lehote minimálne zo splatných splátok ku dňu 15.05.2016 až 15.01.2017 (v rozsahu 9 mesačných splátok), minimálne v rozsahu bezúročného úveru spolu s úrokom z omeškania. Žalobca si zároveň uplatňuje trovy odvolacieho konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. Na potvrdenie správnosti prvoinstančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné.

11. Podľa ust. § 52 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa § 53 ods.9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 100 ods.1 a ods. 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

15. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

18. Podľa § 879 v) OZ, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

19. Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že medzi stranami sporu bola uzavretá úverová zmluva na základe ktorej bol zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach. Následne v

danom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru ku dňu 03.05.2016. O tom bol žalovaný informovaný listovou zásielkou. Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise nepochybne vyplýva, že v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 15.11.2015. Z výpisu z úverového účtu totiž vyplýva, že žalovaný v celosti uhradil len 9 splátok (č.l. 21-22). Keďže prvá splátka bola splatná 15.02.2015 a žalovaný v celosti uhradil splátky do 15.10.2015, od zročnosti splátky splatnej 15.11.2015 začala plynúť premlčacia doba.

20. Súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka a správne zohľadnil premlčanie žalobcom uplatneného nároku. Splnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou, resp. zročnou podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa ust. §101 Občianskeho zákonníka, plynie samostatne. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Preto ak v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú dňa 15.11.2015, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanej. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu uplynula najneskôr 15.11.2018. Keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 26.04.2019, stalo sa tak v čase, keď už nárok žalobcu bol nepochybne premlčaný.

21. Možno konštatovať, že žalobca si v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 879v Občianskeho zákonníka. So zreteľom na všetky tieto dôvody rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

22. O trovách odvolacieho konania sporových strán bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov konania v odvolacom konaní a žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).